

עלון יחיעם



אוקטובר 2020

קיבוץ יחיעם

וְתֵן טַל וּמָטָר לְבִרְכָּה עַל כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה



כבר סוף אוקטובר, אומרים בפליאה
כבר שעון חורף, אומרת השמש בעת שקיעה
אנא, נושאת בקשה האדמה, יבשה ועייפה
אנא גשם, אנא בוא, מבקש העולם בתחינה

משולחנו של עידן רז מנהל אגודה קהילתית / ועד מקומי



קורונה

למרבה הצער אנחנו נמצאים עדיין במצב בו הקורונה והמאבק בה הוא הנושא הראשון והמרכזי בפעילותנו. הנושא שואב בימים אלה את כל משאבי הניהול של הקהילה לטיפול במגיפה ובנושאי הפרט שהיא מביאה איתה. עכשיו משנכנסו לתוקפן ההקלות בסגר, ניתן לומר בסיפוק, שהציבור ביחיעם היה מאד ממושמע. קיבלנו כמעט מכל המאומתים דיווח בזמן אמת ועם היתר לפרסם שמות, כך שיכולנו לשמור ולעקוב על מערך כניסה לבידודים של כל הנחשפים. הדיווח הוא חלק מהאחריות האישית ברמה הקהילתית ואנחנו אסירי תודה לכל המדווחים. אנחנו מבקשים להודות לכולם על ששמרו על דרישות הבידוד, שבהחלט אינן קלות.

ניסינו להתייחס ברמה האישית אל כל אחד מהמבודדים, שלחנו שי קטן, ביררנו צרכים ואפשרויות לסייע.

במהלך הסגר השני, כשהסבלנות של כולם כבר היתה על הקצה, באו לביטוי והופנו כלפינו, בעיקר בתחום החינוך, תיסכולים, כעסים, ציפיות ודרישות, שלרוב לא היו בידני ובסמכותנו, אבל נזקקנו להרבה מאד זמן ומשאבים, אפילו ברמה האישית, כדי להתמודד איתם. מידי פעם נראה היה שהרבה יותר קל להלהיט אחד את השני מאשר לחזק אחד את השני ובתוך כל אלה השתדלנו לעסוק בייצור אטמוספירה סבירה לחיים. ברור לנו שלריחוק החברתי יש השלכות שכנראה ילוו אותנו עוד הרבה שנים. עכשיו לא נותר אלא לשמור בהקפדה יתירה על עטיית המסיכות ועמידה בהנחיות, כך שההקלות שכבר הושגו לא יבוטלו ותימשך התוכנית להקלות נוספות וחזרה לחיים סבירים לצד הקורונה. צוות צחי ממשיך להתכנס באופן סדיר ולעסוק בעבודה שוטפת, ברמה היומיומית. מי יתן ונוכל לחזור ולעסוק בענייני שגרה שוטפים בלבד.

נוי וחצר

לקראת ההיערכות לחורף התקיימה פגישה מקדימה עם צוות הנוי ומינהלת הגינון, בה חברים: הדר, דן עידן, אתי ישי ושאול פפר, אשר נפגשים אחת לחודש וחצי. במסגרת ההכנות לבוא החורף, הגשמים (הלוואי, הלוואי) והרוחות, נעשו גיזומים בשטחים הציבוריים בחצר ובבית העלמין, סביב קווי חשמל וסביב מבנים.

גם השנה נטמין בכניסה לקיבוץ ובאזורים הציבוריים, פקעות נוספות, על מנת להעשיר את הפריחה.
 אנשי צוות הבניין והחצר החלו לטפל בתעלות הניקוז בחצר.
 בנוסף, בעקבות בעיית ניקוז והצפה ממנה סבלו בשנה שעברה הבתים של כרמי ויהושע לוי, מטפלים כרגע במציאת פתרון באזור כולו, בטרם יתחיל החורף בעיצומו.

אמנות ברחוב

צוות פלמינגו לקח על עצמו לצייר ולייפות מקלט נוסף, בין הבית המשפחתי לבית קשר (מול הבית של איה). אז הפיראטים עלו על האונייה והפליגו בים הפתוח ובקרוב, כך ניתן לצפות, הם יגיעו לחוף מבטחים...



(המשך בעמ' 4)

פינות ישיבה

הנחיות הקורונה יצרו מציאות חדשה, בה אירועים תרבותיים – חברתיים, בעיקר של הוותיקים, נערכו מחוץ לספרייה, על מנת לא ליצור התקהלות בתוך מבנה סגור. בעקבות כך אנו נערכים להקים מול הספרייה פינת ישיבה מסודרת לנוחות המשתמשים. פינת ישיבה נוספת מתוכננת מול הבית המשפחתי, מתחת לפילפון. במקום ינטעו 3 עצים ובצילם יוקמו ספסלים.

תאורת חצר

בשל תקלה בתאורת החצר של גן השעשועים הגדול, נעשה תיקון זמני בינתיים ותוך כחודשיים ייעשה תיקון קבוע, כולל הכנסת תאורה נוספת על יד המבנה שבגן איתן ותאורה נוספת בגן עצמו.

השלכת אשפה במרחב הציבורי ובפינות גזם

לצערנו הולכת וגוברת תופעת השלכת הזבל ברחבי הקיבוץ, לאורך הכבישים והמדרכות ובפינות הגזם. אנחנו מדגישים שאף אחד לא ממונה מטעמנו לאסוף זבל שמשליכים אחרים. ברחבי הקיבוץ מוצבים די והותר מרכזי איסוף אשפה ואנו חוזרים ומזכירים, בעיקר להורים, בבקשה ללמד את הילדים, שכמו בבית הפרטי, כך גם במרחב הציבורי, אין להשליך אריזות, עטיפות ושאר לכלוך, מחוץ לפחי האשפה! בנוסף אנחנו מזכירים שוב, פינות הגזם מיועדות אך ורק לריכוז גזם וצמחייה. אין להשליך בהן שקיות אשפה, מוצרי פלסטיק וניילונים שונים. לכל אלה יש מרכזים ייעודיים, בדרך כלל צעדים ספורים מפינות הגזם עצמן. בואו נשמור על מרחב נקי ומטופח שיאפשר לכולנו חיים נעימים יותר.

חינוך

על פי מתווה הממשלה, חזרו לפעילות במתכונת רגילה בכל המסגרות המיועדות לילדים בגילאי 0-6. אנחנו מקווים שנצליח להחזיק את המערכת פעילה, ללא חריגות וללא הדבקות ועושים כל מאמץ לתת מענה לכל בעיית בידוד של מי מהעובדות. מצפים בקוצר רוח לחזרת שאר הילדים למערכת ולחזרה לשגרה.

הקמת מכלול חינוך בלתי פורמאלי

הסתיים שלב הפירוק של המתחם שמתחת לחדר האוכל ובימים אלה יחלו עבודות הבינוי של מכלול חינוך בלתי פורמלי. העבודות צפויות להמשך כשלושה חודשים. פרויקט זה, שיצא לדרך לפני כשנתיים מגיע לשלבי הביצוע וזה בהחלט מרגש. השלמתו של הפרוייקט תהווה חיזוק משמעותית לתשתית החינוכית של הקיבוץ.



כבר מחכים מאד לראות את המקום מלא בילדים ופעילות.

כלבים

אנחנו עוסקים בהתמודדות בלתי פוסקת בתלונות וכעסים של אנשים שסובלים מבעיית הכלבים המשוטטים בחצר, עושים את צרכיהם על הדשאים ובגינות ומקימים רעש מחריש אוזניים. מטרד הכלבים הפך להיות הבעיה מספר אחת בתחום יחסי החברות והשכנות בקיבוץ. מאחר שאין בידינו סמכויות לפעול להרחקת כלבים, אנחנו מנסים לקבל את סיועה של המועצה ולזמן לכאן פקחים שיאכפו את חוקי העזר. האמצעים שלנו הם רק פנייה נשנית וחוזרת וקיום שיח עם בעלי הכלבים, לצערנו, לרוב, ללא תוצאות. בעלי כלבים, אנחנו קוראים לכם בפומבי, להתחשב בחברים ובשכנים שלכם, ולאפשר לכולנו חיים נעימים בקרבתכם. אין שום סיבה שאהבתו של האחד, תהפוך להיות מטרד לאחר.

(המשך בעמ' 6)

חתולים

בהתייעצות עם וטרינר הרשות, אנחנו מחפשים פתרונות אחרים ומסודרים יותר לתופעת האכלת חתולי הרחוב.

כבאות וביטחון

צוות הכיבוי האמיץ שלנו השתתף בשריפת ענק, הגדולה ביותר שהיתה באזור שלנו בשנים האחרונות, באזור תעשייה דרומית לכפר מסריק. כל הכבוד!



משולחנם של
ירון פוקס – יו"ר ומנהל עסקים
אסתר הלדס – מנהלת ההילה



**אווירת הסתיו וההקלות בסגר מביאים איתם רוח טובה
 ותחושה של תקווה.**

הסגר, החששות, היחידים והבנים

מטבע הדברים תחום העיסוק העיקרי שלנו בתקופה זו, הוא הסגר, המגבלות והחששות ואנחנו משתדלים לתת מענים ותשובות ולסייע כמיטב יכולתנו. המצב מייצר לא מעט לחץ ועצבנות, שכתוצאה מהם אנחנו רואים אי שקט, מתחים בין שכנים וקושי להתמודד עם הבדידות. אנחנו מקדישים הרבה זמן והרבה מחשבה לסייע, לגשר ולהקל על האנשים. אתי ורחלה עורכות ביקורי בית אצל החברים שחיים לבד, מבוגרים וכאלה שמתקשים לדאוג לעצמם. הן לומדות את הצרכים השונים של כל אחד מן האנשים, פורשות בפניהם את האפשרויות לקבלת עזרה וסיוע, הן ממוסדות חיצוניים והן מתוך הקיבוץ.

מוסדות הציבור פתוחים ומתפקדים.

הכל בו מספק אספקה לכל מי שצריך. אנשים נזקקים, תשושים, חוששים לצאת, מקבלים על פי בקשתם משלוחים עד הבית. כל חבר מקבל את השירות שלו בצורה מיטבית.

אנחנו ממשיכים לתפעל את המרפאה והעובדה שאנחנו מעסיקים אחות פרטית (נורית) מאד מסייעת ומחזקת את הביטחון של האוכלוסיה. משתדלים מאד להחזיק בעבודה את כל השכירים, בכל הענפים, גם כדי למלא את הצרכים בקיבוץ, לצורך שמירה על יציבות וגם לטובת העובדים עצמם. כ – 15 בנים וצעירים הגיעו לקיבוץ בעקבות הקורונה. אתי צור מקיים איתם קשר קבוע ואנחנו עוזרים להם במגורים, משתדלים לעזור בתעסוקה, מאפשרים להם נחיתה רכה ונותנים להם תחושת קשר, כל אחד על פי צרכיו ורצונו. אנחנו פועלים תוך שיתוף פעולה מלא בין כל הגורמים. לקח לנו זמן ללמוד ולמצב את זה.

למרות ויכוחים פה ושם, להוציא מקרים קיצוניים, האנשים מאד ממושמעים, ועובדה שבמסגרת השמירה וההקפדה, אף חבר מהקיבוץ הוותיק לא נדבק ובשכונת הסלע, נמנו בסך הכל 12 מאומתי קורונה, חלקם אתסמיניים וכולם, גם החולים החלימו ושבו הביתה.

מטפלות זרות

לאחרונה נוספו מספר מטפלות זרות שמטפלות בחברים בבתיהם הפרטיים. עד כה לא הפעלנו מישהו שמרכז את הנושא. עכשיו אנחנו מתחילים ללמוד מקיבוצים אחרים איך מטפלים בעניין, איך מרכזים אותו, כדי לגבש לעצמנו מתכונת מתאימה.

עובדת סוציאלית

העובדת הסוציאלית שעבדה בקיבוץ מטעם המועצה, יעל קראוסהר, מקיבוץ עין המפרץ, שוב מתחלפת. לקח לנו הרבה זמן להגיע איתה להיכרות ולסדר עבודה. זו כבר עובדת סוציאלית שלישית שמתחלפת תוך שנה וחצי, הליך שמאד מקשה על סדרי עבודה וקביעות. אנחנו מברכים את מלכה שפיר, מיעד (שבמשגב), עם כניסתה ומייחלים שתישאר בתפקידה תקופה ארוכה, שתביא לעבודה פוריה.

השכרת דירות

סיימנו את הטיפול באזור בתי הרכבת ובתי הסוכנות. נשאר עוד שתי שורות בתי לטיפול. כרגע עומדים בכל התוכניות, תוך הקפדה על עמידה בתקציב המתוכנן. עכשיו מתחילים לטפל באזור בתי הקומותיים והוותיקים, המושכרים. מצב ההשכרות מצויין ומצליחים להשכיר את כל הבתים והכל תחת מערכת החלטות שהתקבלו. זהו מצב שאינו מובן מאליו בתקופה זו ואשר נותן שקט ומוסיף לתחושת הביטחון הכלכלי.

תהליך הרשאת תשלומים

ההתמודדות עם אנשים, שכירים, אנשי ההרחבה וחברים בעצמאות כלכלית, על תשלומים במועד הפכה במהלך השנים למאד קשה ואיניטסיבית, ויצרה אירועים חברתיים מאד מכבידים. אין פה חברת גבייה ולא חברת שיטור והעיסוק המתמיד בנושא, הפך למכביד ומעכיר את המרקם החברתי. לכן החלטנו על תהליך הרשאה

להסדרה קבועה, שאינו מותיר חובות וחוסרים כספיים, ומקל מאד על המהלכים החברתיים הבין-אישיים. לשמחתנו התהליך מתקדם. מירי אחראית על המהלך עם חברים בעצמאות כלכלית, עידן על המהלך עם אנשי ההרחבה ושאל פפר ואתי על המהלך עם שוכרי הדירות.

שכר דירה בימי קורונה

להוציא מספר עסקים שהקורונה פגעה פעילות שלהם, ושאתם הגענו להסדרים בהתאם, אנחנו מצליחים לקב שכר דירה כמעט מכל הלקוחות. על הפרק עומדות כניסת לקוחות נוספים בתחום ההשכרות העסקיות.

חקלאות

חממה

מתקיימת מכירה גם ישירות ליצרן במרכז הארץ שעוסק בשיווק מוצרים נוספים מאותו סוג וגם באופן ישיר. כמעט מידי יום יוצאת סחורה לשוק. זהו הליך ניסיוני, שנעשה בשיתוף עם קיבוץ מגדל נוסף. בשלב זה מגדלים חסה ובזיליקום ובודקים הוספת גידולים אחרים.

אבוקדו

קטיף שיא בספטמבר, יותר מ - 200 טון זן אטינגר, ועוד 30 טון גליל מהקיץ. עכשיו מתוכנן תחילת קטיף האס. גם כן מוקדם מהרגיל. המחירים מצויינים והיבולים יפים מאד.

ככל שמקדימים לקטוף, מסתכנים פחות באובדן יבול בשל רוחות וסערות.

בנות

כרגע יש האטה בשוק והמחירים קצת נמוכים. בשוק יש כמויות עצומות של פרי מה שמקשה על השיווק. בסך הכל העונה מסתמנת כחיובית.

מעדני יחיעם

המפעל בצל המגיפה עובד יפה מאד. עומד בתחזיות ואף מעבר להן. המפעל בארצות הברית גם כן מצליח מעל התחזיות.

השמל סולארי

בתקופה הקרובה תסתיים חתימת החוזה עם החברה על הקמת הגגות מעל מספר מבני ציבור והמפעל. מקדמים את הקשר להקים חווה סולארית עם געתון מעל המאגר ובודקים אפשרות של סגירת העיסקה להקמת גגות סולאריים על הרשתות של הבננות. כן נבדקת אפשרות לעיסקה של הקמת גגות סולאריים מעל מגרשי הטניס והכדורסל.

מים

על הפרק עומדת תוכנית להעברת מים מעמק הקורן למטה אל עמק הגעתון, על מנת להחליף את המאגרים הקיימים. נמשך המו"מ עם מילואות, מאגרי אשר ומשרד הבריאות. משרד הבריאות אמור היה לסגור את המאגר בראשון לספטמבר, אבל הצלחנו לדחות את הגזירה, על מנת לייצר פתרונות חליפיים.

נדלן עסקי

נמצאים בתהליכים של סימון שטחים והעברת שטחים נוספים לתיירות על יד בירה מלכה. כרגע, בשל מצב התיירות תחת הקורונה, הכל בהמתנה. יש שני גורמים שמבקשים לשכור שטחים באזור זה ולבנות כדי לפתח תעשייה נקיה. כמו כן מתנהלים מגעים לפיתוח אזור המבנים על יד הנוי וקומונה-מכבסה להקמת משרדים להשכרה.

אנחנו מחזיקים אצבעות ומקווים מכל הלב שפתיחת מערכת החינוך לגילאי 0-6 היא רק הסנונית הראשונה ושמחר מאד נראה את כל ילדינו מעמיסים ילקוט על הגב מידי בוקר ויוצאים ללימודים סדירים בבתי הספר.

וכן, שינעלו מגפיים ויפתחו מטריות, בדרכם הלך וחזור, בשל גשם שוטף שירד עלינו משמיים.

אמן

זה היה ניהול מלחמה. אני מול הקורונה

להיות אישתו של חולה קורונה

צליל יחזקאל דווקא לא היתה רחוקה מהקורונה כמו רבים מאיתנו. במסגרת עבודתה כאשת הרכש בתעשיות ביולוגיות בבית העמק, היא היתה מעורבת מאד בייצור ערכות בדיקת קורונה עבור כל הגורמים בארץ. ועדיין, גם עבורה, שידעה כמו כולם, מהם אמצעי הזהירות הנדרשים ונקטה בהם, הקורונה היתה מחלה שחולים בה אנשים אחרים. עד שהקורונה חצתה את סף ביתה

הכתובת היתה על הקיר

הכתובת באותיות קידוש לבנה, אכן היתה על קירות תחנת המשטרה בשפרעם, שם משמש עזרא יחזקאל, 52, מזה 30 שנה כמפקד השיטור הקהילתי. המחלה השתוללה בכפר וסחפה עוד ועוד מאומתים, עבודת האכיפה היתה יום יומית ואינטנסיבית, אבל עזרא המשיך קדימה, בכל הכוח ועוד יותר, כי זה מה שעושים במצבי חירום.

"כשהתחיל הסגר הראשון", מספרת צליל, "התחלתי לעבוד מהבית, אבל עבדתי בממוצע 18 שעות ביום, בלי לעצור, בלי לאכול בלי לשתות, בלי חיים. עברנו את הגל הראשון יחסית בשלום. נזהרנו, כמו כולם. בשלב כלשהו ניסינו לחזור לשגרה. עד שפרץ הגל השני. שנינו ורקוהוליקים", היא אומרת, "נוהגים לתמרן בין הילדים לבין העבודה, לבין הבית. אבל בתקופה הזו עזרא היה כל הזמן בעבודה.

כשהתחיל הגל השני ושפרעם הפכה לעיר אדומה, ראיתי את הכתובת על הקיר. 24 שוטרים מהתחנה היו מאומתים. אחד אחד הם נשרו מהעבודה. בשלב כלשהו עזרא נשאר כמעט אחרון, כמעט לבד ועבד סביב השעון".



משטרת שפרעם

(להיות אישתו של חולה קורונה – המשך מעמ' 11)

ביום רביעי, יומיים לפני יום כיפור, הגיע עזרא הביתה בשעת ערב מאוחרת, כשהוא עייף ומותש כרגיל.

בבית, בסגר, היו כל בני המשפחה. צליל ושלוש הבנות, בנות 22, 21, ו-17 והבן הצעיר בן 10.

"אני מסתכלת עליו ורואה שהעיניים שלו מזוגגות", מספרת צליל, "והוא אומר אני מרגיש קצת לא טוב ומתחיל להשתעל. אני שמה יד על המצח שלו והוא קודח ואני מתחילה את המרתון של להשיג הפנייה לבדיקה. התחלתי להכין את הילדים שאולי זה זה. ביקשתי מעזרא שייכנס לחדר, לבידוד. הוא לא כל כך התבודד. הוא לא התייחס לזה כאל קורונה. כעבור קצת פחות מ-24 שעות, בערב יום כיפור, הגיעו התוצאות ואני קראתי אותן ראשונה, מוקדם בבוקר. בתת מודע כבר ידעתי קודם שזה זה. אבל תמיד יש מין תקווה כזאת, מין מחשבה כזאת, עוד אקמול והחום ירד. למען האמת, אצלי בעצם, כבר נדלקה נורה אדומה אחת. אנחנו 30 שנה ביחד. יום ההולדת שלי נפל בדיוק באותו יום. יום כיפור ועזרא שכח אותו, בפעם הראשונה בחיינו המשותפים. פתאום הבנתי שזהו זה. ושאיני ישנתי איתו הלילה באותה מיטה. זה מפחיד מאד. בעיקר פחדתי על הילדים. אמרתי לעזרא זהו, אתה לא יוצא מהמיטה והוא ענה, אני לא יכול לצאת מהמיטה".

הכנסתי את הילדים לבידוד והודעתי למוסדות הקהילה. עזרא אמנם היה מבודד, אבל צליל טיפלה בו בעצמה, תוך שהיא נוקטת בכל אמצעי אפשרי להישמר.

להחליף כל רגע כפפות, לעטות מסכה כפולה, ללבוש שקית זבל על הגוף, לחטא, לנקות, לכבס ובעיקר להתפלל שזה רק הוא ולא גם הילדים. בינתיים הורע מצבו של עזרא. "הוא מאד השתעל והתלונן שקשה לו לנשום וכשסוף סוף הצלחתי ליצור קשר עם המוקד של מכבי, הם שלחו לי ערכת סטורציה (מדידת רמת החמצן בדם – ר.כ.) והתחלתי לעקוב אחרי החום והסטורציה שלו. ראיתי איך החום עולה והסטורציה יורדת. על כל מחשבה או דיבור על רופא, או בית חולים, עזרא הביע התנגדות נחרצת.

ביום שישי בערב, הוא פתאום הרגיש טיפה יותר טוב ויצא למרפסת, אנשים דיברו איתו והיתה תחושה שאולי..."

אבל לא. בשבת, יום כיפור, הסטורציה מאד ירדה. צליל התקשרה לרופא, שכבר תוך כדי שיחה טלפונית עם עזרא הבין את מצבו והזמין אמבולנס.

הפחד בעיניים

"פתאום הגיע אמבולנס", מתארת צליל "וירדו ממנו חייזרים עם אלונקה. המבט של הילד שלי, שישב בסלון, סיפר את כל הסיפור. וזהו, לקחו אותו על אלונקה.



מהרגע הזה באמת הרגשתי חוסר אונים ובלבול מוחלט. וזהו. אנחנו בבידוד. אף אחד לא יכול לבוא, ברור לי שאיש לא נכנס, אפילו לא מתקרב. מציאות חדשה. מחלקים משימות. מבול של טלפונים. בעיקר מהמטרה, המשפחה וכמובן בית החולים".

רוב הזמן לדברי צליל, הקשר עם בית החולים היה טוב. הרופאים מדווחים, אבל הכל במהירות, בשפה מאד מקצועית, "הייתי מקליטה את השיחות", היא אומרת "ואחר כך מנתחת מה בעצם אמרו לי. היה בבית המון פחד. היה קשה להסתכל לילדים בעיניים. וכל הזמן עלתה וריחפה השאלה מה יקרה אם... פתאום הילדים התחילו לומר תהילים, למרות שאנחנו לא אנשים דתיים, חיפשו חיזוקים". לבנות ניסתה צליל לדווח ולשקף הכל. מהבן הצעיר דווקא ניסתה לחסוך. היא עצמה פעלה כמו על טייס אוטומטי.

"לא הצלחתי לישון", היא מספרת, "הילדים כבר אמרו לי, אמא, את חייבת לישון, את מדברת שטויות. יום אחד יצאתי לערסל בגינה עם כוס קפה ומהתנועה והעיפות נרדמתי. הילד, שישב על יד המחשב, יצא החוצה וראה אותי ישנה. הוא רץ אלי בהיסטריה חיבק אותי ושאל, אמא, את מתה? לעולם לא אשכח את הפחד שלו, את המבט בעיניים שלו".

(המשך בעמ' 14)

לחזור לנשום

עזרא נכנס למחלה איש בריא, בן 52.

כשהוא אושפז הוא הוגדר במצב בינוני. בבית החולים המצב הלך והידרדר. נבדק חשד לדלקת קרום המוח. אובחנה דלקת ריאות מאד חריפה. היה חשש שהתיישב עליו גם חיידק נוסף.

"ולא ברור מאליו שכל תרופה שצריך ושאוּלי יכולה לעזור, מאשרים ומקבל כל מי שצריך", מציינת צליל, "שבוע אחרי שהוא אושפז, יצרו אותי קשר מבית החולים, אמרו שהיה לילה מאד קשה והמצב הידרדר ורוצים להעביר אותנו לטיפול נמרץ נשימתי. אני נעמדתי על הרגליים האחוריות, כי ידעתי שלהנשמה יש מחיר. התחננתי בפניהם שיעשו הכל. אמרתי, הוא חזק, תעשו הכל. ואז עלתה אפשרות הפלסמה ונכנסנו למחול שדים. ידעתי שאני אגייס מה שיידרש, אהפוך את העולם, אפעיל קשרים ובלבד שהפלסמה תגיע מתל השומר. היא הגיעה תוך 12 שעות ותוך 24 שעות הוא קיבל 4 מנות. אחרי יממה התחילו לראות שהמדדים טיפה מתייצבים והם הבינו שכרגע אפשר לוותר על ההנשמה. אני מרגישה שזה הישג שלי", היא אומרת, "אני הייתי שם מול הרופאים בכל רגע נתון. זה היה עניין של כלום שירדימו וינשימו אותנו, מצב שמשלמים עליו מחירים מאד כבדים לאורך זמן. מאז, אמנם לא ברצף מוחלט, היתה עלייה בהתייצבות המדדים, למרות שעוד פה ושם, שוב ושוב, היו נפילות של חמצן. מרגע שהוא הרגיש טיפה יותר טוב, הוא רק רצה הביתה. היה לו מאד קשה לדבר. היה לו מאד קשה לשתף והמחלקה הזו נוראה. אתה לא רק מנותק מהבית ומהמשפחה, גם הצוות הטיפולי שאתה פוגש, הוא בעצם לא אנושי ללא מגע, ללא הבעות פנים, ללא מבט של עיניים בעיניים.



בשלושת הימים האחרונים באישפוז, הוא עבר ממצב של בינוני-קשה ואחר כך בינוני. החום ירד, המדדים היו יציבים, דלקת הריאות השתפרה באופן משמעותי. בדיקת קורונה ראשונה יצאה שלילית ואז שלחו אותו הביתה. הם מעדיפים שלא תהיה שם, לא תתפוס מיטה ולא תהיה חשוף לכולם. החזירו אותו באמבולנס ישר לחדר שלו. בדיקה שנייה הוא עשה כבר בבית והיא יצאה חיובית גבולית ואני התחרפנתי. דרשתי עוד בדיקה. זה קרה רק אחרי 48 שעות והתקבלה תשובה שלילית. זה היה הרגע שאני חזרתי לנשום".

הקורונה לא בררנית

"מפה מתחיל שלב של שיקום וחזרה למסלול. הקורונה", אומרת צליל, "היא מלחמה מול אויב בלתי נראה. זה מאד קשה לקלוט, להבין ולהפנים את זה. וזה נמשך אל מעבר לימי המחלה הפעילה. הקורונה עושה שמות בכל המערכות בגוף. עזרא עדיין סובל מהשלכות ותופעות לוואי ומאד מאד חלש. סובל מכאבים בכל הגוף, כאבי ראש. הריאות עדיין בתהליך החלמה. כמעט כל יום הוא עובר בדיקות כלשהן". תהליך ההחלמה ארוך ודורש סבלנות רבה. אחרי החזרה הביתה שהה עזרא בשבועיים נוספים של בידוד. "ואז התחלנו קודם להוציא אותו חזרה אל תוך הבית הוא היה מאד מאד חלש. הוא היה במין אבל פנימי. הוא לא בדיוק יודע מה הוא עבר, לא זוכר את הרגעים הקשים. רק כשהוא ראה בטלוויזיה את התוכנית על הקורונה במחלקה בתל השומר, נפל לו האסימון והוא קלט איפה הוא היה". היום עסוקים עזרא וצליל בעיקר בהחלמה ובהתאוששות. הילדים חזרו לחייהם, ככל שהחיים חזרו למסלולם. צליל עדיין עם עזרא בבית, משמשת כמטפלת הפרטית שלו. מידי פעם הם אפילו יוצאים להליכות קצרות על המדרכה ועזרא כבר חולם לחזור לעבודה.

עזרא התאשפז ביום כיפור, התאריך הלועזי של יום ההולדת של צליל וחזר הביתה בשמחת תורה, התאריך העברי של יום הולדתה. סמלי? כן. מאד סמלי. עכשיו מסוגלת צליל להתפנות רגע ולמנות את הנקודות החיוביות. "הבנתי כמה הילדים שלנו מדהימים וכמה החינוך שלנו נכון וטוב. וקצרתי את הפירות", היא אומרת, "מערכת בית הספר היתה מאד תומכת ועוטפת. גם החברים הקרובים של הילדים. אני זכיתי בתקופה הזו למעטפת אנושית מדהימה. מעבר

למשטרה, המשפחה, האנשים פה עטפו, דאגו, התעניינו, ניסו לעזור בכל דרך אפשרית, קניות, סידורים וכו'. לי זה היה מאד קשה", היא מודה, "יותר נוח לי להיות בצד העוזר, התומך, הנותן. לפעמים אפילו הרגשתי מושפלת מהמעמד הזה, מרוב שאני לא יודעת לקבל. אבל לאט לאט הבנתי כמה זה נעים. זה נתן סוג של שקט, של ביטחון, שאפשר לבקש. פתאום נשארו כל האינטריגות והקשיים בצד ועכשיו אפשר לראות שמפה הולכים קדימה, לא חוזרים אחורה".



וכמובן, אי אפשר לסכם, ללא מסר. "אסור לזלזל בקורונה", אומרת צליל בנחרצות, "אסור לזלזל בדברים הבסיסיים שיכולים לשמור גם עלינו וגם על הסביבה שלנו. הקורונה לא בררנית ולא משתפת פעולה עם מי שמתעלם ממנה. מי יתן ועזרא יהיה החולה האחרון ביחיעם ורק בריאות לכולם!"

בשם קהילת יחיעם

אנחנו שולחים חיבוק וירטואלי ואיחולי החלמה ובריאות איתנה לעזרא

ולכל החולים האחרים.

אנא, שמרו על עצמכם ועל יקיריכם!



משולחנו של רז דגן

חגי תשרי עברו עלינו תוך כדי הסגר השני ושוב ניסינו להיות יצירתיים, לא להרים ידיים ולחגוג ככל שאיפשרו התנאים.

יום כיפור

ביוזמה מבורכת אירגנו נדב שושן ואמיר חיות מקום מכובד לתפילה בגן הקיימות, מה שאיפשר לחברים ולילדים רבים לקחת חלק ולהתבשם באווירת התפילה והחגיגות.



שמחת תורה חפש את המטמון

צוות גדול נרתם לפתח משחק ייחודי ליחיעם, חפש את המטמון אינטראקטיבי. כך זכינו גם הפעם ליצור הפוגה קצרה מן המציאות ולצאת לטייל ברחבי הקיבוץ במשחק משפחתי מהנה, תחת המגבלות הנדרשות. הצוות היוזם נפגש בערבים קדמו לאירוע, על מנת להכין ולבנות את המשחק. בני הנעורים השכימו קום ביום שבת והפעילו את התחנות.

(המשך בעמ' 18)

קבוצות קבוצות, של הורים וילדים, שסיימו את המשחק הגיעו למטמון: ארטיק
ובירה במתחם הפלמינגו.



עומדים בכל המשימות

בגלריית פלמינגו קיבלו את פני המשתתפים עילאי, משה ורותם, לפעילות יצירה
ייחודית.

**הרבה תודה רבה לכל מי שעמל על הפקת האירוע.
צוות פלמינגו (שזה המקום להמליץ לכולם לבקר במקום המדהים הזה).
לקבוצת הנעורים היקרים שהפעילו תחנות וסייעו בארגון.
לצוות המשחק - ליאור קמינסקי איש המחשבים, יואל רוזנקיאר, עידן רז,
עודד גרשון וסיוון אליהו.**



יש למה לצפות

יוצאים מעוד סגר לקצת שמחה בשבילים, עם נגררים שיגיעו לשמח אותנו בשבילים עם הופעות, לוליינים וליצנים.

ביום חמישי 29/10 בשעה 18:30 במספר מוקדים בקיבוץ הפרטים המלאים יפורסמו ממש בקרוב.

ממשיכים לחשוב על עוד אירועים שוברי שגרה מותאמים
אשמח לרעיונות ויוזמות מחברים
מוזמנים לפנות אלי

רז - 0544320698

יאיר ארגמן שואל על הקשר בין שמות חברים מיחיעם לבין התנ"ך מי הם היו בתנ"ך וביחיעם?

1. בתנ"ך: שמו של מלך מואב בזמן השופטים
ביחיעם: שמו של מקצוע בעבר הרחוק
2. בתנ"ך: שמו של שופט שהרג את מלך מואב
יחיעם: שמו של בן קיבוץ מקבוצת חורש
3. בתנ"ך: שמה של נביאה
ביחיעם: שמן של נשים ששם משפחתן מתחיל באותיות ב', ש', ג'
4. בתנ"ך: שם אביו של השופט שמגר
ביחיעם: שמן של חברת קיבוץ ושל בת קבוצת רימון
5. בתנ"ך: שמה של גיבורה בספר שופטים
ביחיעם: שמה של בת קיבוץ שלה שני אחים בקיבוץ
6. בתנ"ך: שם אביו של שופט
ביחיעם: שמו של חבר קיבוץ שאישתו היא מלכה
7. בתנ"ך: הוא ישב תחת האלה
ביחיעם: שם בנה של רותי סלע ז"ל שהיה בקבוצת חורש
8. בתנ"ך: הוא היה בן זונה וגיבור ישראל
ביחיעם: שמו של בן קיבוץ שאביו לא רבי
9. בתנ"ך: שמו של כהן בישראל
ביחיעם: בן קבוצת רקפת שאביו גידל טבק
10. בתנ"ך: האחד היה מלך וציד; השני ניצח את המדיינים
ביחיעם: אבי שניהם היה שליח של השומר הצעיר
11. בתנ"ך: הוא לא הוריש (במובן: כבש) את עכו
ביחיעם: היה בעלה של ציפי

12. בתנ"ך: היא היתה מלכה שהתחתנה עם גוי; הוא היה דודה

ביחיעם: היא עבדה בקומונה; הוא עבד בבנות, ויש אומרים שהיום הוא זקן חברי הקיבוץ

13. בתנ"ך: היתה אישתו של יוסף הצדיק

ביחיעם: בת יחיעם מקבוצת רימון שגרה עכשיו הרחק, בירכתי צפון

14. בתנ"ך: היתה בת מלך שלו הרבה נשים בארץ היאור

ביחיעם: שם בעלה הקמיוניסט, כשמה של חיה כבדה

15. בתנ"ך: היתה בתו של יעקב אבינו

ביחיעם: בנה נפל במלחמת יום כיפור

16. בתנ"ך: שמה הראשון של אסתר

ביחיעם: הגיעה מארגנטינה ועבדה כתופרת

17. בתנ"ך: שמה של אישה מואביה

ביחיעם: שם בתו של מפקד הנקודה במלחמת השחרור

18. בתנ"ך: היתה אישתו של דוד המלך

ביחיעם: בעלה מגרעין צרפתי והיא עובדת בחינוך

19. בתנ"ך: היתה אימו של שמואל הנביא

ביחיעם: שמן של נשים ששם משפחתן מתחיל באותיות א', ב', ק',

20. בתנ"ך: היתה אימו של משה רבנו

ביחיעם: היתה רכזת ועדת תרבות

21. בתנ"ך: היתה אחת מנשות יעקב אבינו שעניייה היו רכות

ביחיעם: היתה, לפני הרבה שנים, מחסנאית-מטבח

22. בתנ"ך: היתה אחותו של משה

ביחיעם: שמן של נשים ששם משפחתן מתחיל באותיות פ', ל', ב'

התשובות

17: רותי (כהן)	10: נמרוד וגדעון (בן ישראל)	1: עגלון
18: חגית (בן חיים)	11: אפריים (אפרה ורבורג)	2: אהוד (ארגמן)
19: חנה (אופטובסקי, בוכוואלד, קיוי)	12: אסתר ומרדכי (דוסי ומוציק גור)	3: דבורה (בינדר, שוסטר, גביש)
20: יוכבד (הספל)	13: אסנת (אופטובסקי)	4: ענת (רהב, מוסי)
21: לאה (צור)	14: בתיה (אומנסקי)	5: יעל (נאמן)
22: מרים (דודוש)	15: דינה (רון)	6: יואש (תדמור)
פורת, לוי, בן גיגי)	16: הדסה (טל)	7: גדעון (אדר)
		8: יפתח (הספל)
		9: מיכה (גרוסמן)

מרכינים ראש ומחבקים

את ויקי, גלעד ונופר

על מותו ללא עת

של

איתן צור ז"ל

לאחר מאבק במחלה קשה

ההלוויה תיערך ביום שלישי, 27.10.20

בבית העלמין בקיבוץ יחיעם

מי יתן ולא תדעו עוד צער

קהילת יחיעם



מזל טוב ורוב ברכות

לסבים רחלה וגיל יוקטן להורים לבנת ואורי

לאחים עידו, ענבל ושני

להולדת הבת

סחר



לסבים תמר ואורי וובר להורים נועם וליאנה

לאחים ירדן ומעיין

להולדת הבת

אגם



לסבתא יעל גרף לאמא מיטל

לדודים נגה ואייל

להולדת הבן

גל